

แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย

สารนิพนธ์
ของ
นาง ศิวดี ดิลกหัตถการ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2547

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นปีที่ 1

โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย

บทคัดย่อ

ของ

นาง ศิวลี ดิลกหัตถการ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

ตุลาคม 2547

ศิวลี ดิลกหัตถการ. (2547) . แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ รัฐ สาเรือง.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของนักเรียนโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย สังกัด กรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย สังกัด กรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 320 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที(t-test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และใช้วิธีการทดสอบระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ LSD

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วน ด้านลักษณะสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยรวม ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านลักษณะของสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านลักษณะของสถาบันและโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะสังคม และด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนที่รายได้ผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

MOTIVATION TOWARD STUDY OF FIRST YEAR STUDENTS OF VOCATIONAL
EDUCATION LEVEL AT BANGKOK BUSINESS COLLEGE

AN ABSTRACT

BY

MRS. SIVALEE DILOKHATAKARN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakarinwirot University

October 2004

Sivalee Dilokhatakarn. (2004). *Motivation toward study of first year students of Vocational Education Level at Bangkok Business College*. Master Project, M.Ed. (Business Education). Bangkok : Srinakarinwirot University,
Master Project Advisor : Ratha Saruang.

The purposes of this research study were to determine and to compare the motives for further study in vocational education level of first year students of Bangkok Business College, under the Department of Vocational Education, Bangkok, in five main aspects: personal reasons, institutes, societies, occupations, and related individuals; all of which were classified by sexes, academic achievements, parents' careers and incomes.

The subjects studied were 320 first year students of Bangkok Business College.

The rating-scale questionnaires were distributed and the collected data was entered into statistical analyses to find the percentage, mean, and standard deviation. t-test, One-Way Analysis of Variance, and the LSD method were used to compare the average scores.

The findings of the study were:

1. The motives of students, of different sexes, for further study in vocational education level were totally of no significant differences; whereas those in the aspect of personal reasons were significantly different at .05, and those in the aspects of institutes, societies, occupations, and related individuals were of no significant differences.
2. The motives of students, with different academic achievements in secondary level, for further study in vocational education level were, in the aspects of personal reasons and institutes, significantly different at .05; whereas those in the aspects of societies, occupations and related individuals were of no significant differences.
3. The motives of students, with parents' different careers, for further study in vocational education level were, in the aspect of related individuals, significantly different at .01; whereas those in the respect of institutes and in total were significantly different at .05 and those in the respects of personal reasons, societies, and occupations were of no significant differences.
4. The motives of students, with parents' different incomes, for further study in vocational education were, in total or in a single aspect, of no significant differences.

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นปีที่ 1
โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย

สารนิพนธ์
ของ
นาง ศิวลี ดิลกหัตถการ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ รัฐ สาเรือง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ สิทธิจักร ชูทรัพย์)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธาน
(อาจารย์ รัฐ สาเรือง)

..... กรรมการ
(อาจารย์ สิทธิจักร ชูทรัพย์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ญัญญา ประดิษฐ์สุวรรณ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ เดือน กันยายน พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้จัดทำจนสำเร็จเรียบร้อยด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ ดูแล เอาใจใส่ อย่างดียิ่งจาก อาจารย์ รัฐ สาเรือง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งกรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เสาวภา มีถาวรกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย และอาจารย์ สิทธิจักร ชุทรัพย์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ตลอดจนให้คำชี้แนะ แก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ ที่ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาในการทำวิจัยจนประสบความสำเร็จด้วยดีตลอดมา ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำสั่งสอนและให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ดร.พิเศศ บุรณะสมบัติ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล ตลอดจนนักเรียนที่ได้ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการเก็บ ข้อมูลได้อย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ สมพิศ แซ่เฮง หัวหน้าฝ่ายวิจัย โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย เป็นผู้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนช่วยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไขจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณ เพื่อนๆนิสิต และเจ้าหน้าที่ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกๆท่านที่ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจ จนกระทั่งผลงานวิจัยเล่มนี้สำเร็จขึ้นมาได้

ขอขอบคุณ บุคคลในครอบครัวทุกท่านที่ให้กำลังใจในการศึกษาครั้งนี้ พร้อมทั้งนายฐิติรัฐ ดิลกหัตถการ ที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ตั้งแต่เริ่มแรกจนกระทั่งสำเร็จเป็น รูปเล่มที่สมบูรณ์แบบ

ท้ายที่สุด หากสารนิพนธ์ฉบับนี้มีประโยชน์แก่ผู้ใด ผู้วิจัยขอขอบความดีทั้งหมดที่ได้แต่ผู้มี พระคุณ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้ ให้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

ศิวลี ดิลกหัตถการ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
การศึกษาในโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย.....	7
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545.....	9
ความหมายของแรงจูงใจ.....	11
ประเภทของแรงจูงใจ.....	12
ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	13
แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าเรียน.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	18
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	18
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	18
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	19
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	20
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	21

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	46
ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	46
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
อภิปรายผล.....	51
ข้อเสนอแนะ.....	54
บรรณานุกรม.....	56
ภาคผนวก.....	60
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	75

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครองต่อเดือน	27
2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	28
3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ด้านเหตุผลส่วนตัว.....	29
4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ด้านลักษณะของสถาบัน.....	30
5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ด้านลักษณะสังคม.....	31
6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ด้านการประกอบอาชีพ.....	32
7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....	33
8 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนจำแนกตามเพศ.....	34
9 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.....	35
10 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านเหตุผลส่วนตัว.....	36
11 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านลักษณะของสถาบัน.....	37
12 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวม.....	38

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของ นักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง.....	39
14 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ด้านลักษณะของสถาบัน.....	40
15 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....	41
16 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยรวม..	42
17 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของ นักเรียน จำแนกตามรายได้ผู้ปกครองต่อเดือน.....	43
18 ความถี่ของคำตอบเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพของนักเรียนรวม 5 ด้าน.....	44

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มี จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษา และ

ส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และ ความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 : 5)

โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (2545)หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ (กรมอาชีวศึกษา) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยโรงเรียนได้วิเคราะห์หลักสูตรแล้ว เห็นว่าหลักสูตรมีลักษณะยืดหยุ่น มีรายวิชาให้เลือกได้หลากหลาย สามารถปรับเปลี่ยนรายวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สังคมและความต้องการของผู้เรียนได้ โรงเรียนมีการจัดเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรโดยจัดแผนการเรียนไว้ทุกหลักสูตร ทุกสาขาวิชาที่โรงเรียนเปิดสอนและมีแผนการสอนครบทุกชั้นทุกรายวิชา ครูผู้สอนมีการจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนทุกครั้ง ทางโรงเรียนได้ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และประกอบอาชีพอิสระเป็นจำนวนมาก

ความต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อให้มีโอกาสทำงานที่ดี และมีรายได้สูง จากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่านมาปรากฏอย่างหนึ่งคือการศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานประการหนึ่งที่จะทำให้มีชีวิตที่สมบูรณ์เช่นเดียวกับอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่มที่ทุกคนเห็นคุณค่า และความสำคัญทุกคนจึงต้องการไฟฟ้า (พจน์ สะเพียรชัย.2526 : 8)

สำหรับภาพลักษณ์ของโรงเรียนที่ปรากฏแก่สังคมมาโดยตลอด คือ การได้รับความศรัทธาและการยอมรับจากประชาชนในการจัดการศึกษา ได้รับการยกย่องจากกระทรวงศึกษา

วิชาการ ให้เป็นสถานศึกษาดีเด่น ประสบความสำเร็จจากการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนจนเป็นที่ยอมรับและเป็นแบบอย่างแก่สถาบันอื่น มีบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ ความชำนาญ ความรับผิดชอบ เอาใจใส่ดูแลนักเรียนและนักศึกษาอย่างใกล้ชิด ผู้สำเร็จ การศึกษาสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ และมีความสามารถในทักษะวิชาชีพเป็นอย่างดี มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม

นักเรียนที่ได้เข้ามาศึกษาในโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัยแต่ละคนย่อมมีเหตุผล แตกต่างกันในจุดมุ่งหมายในการเลือกสถาบันการศึกษาที่ศึกษาต่อ โดยเฉพาะในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพเนื่องจากมีวุฒิภาวะสูงเพียงพอ มีประสบการณ์จากการเตรียมตัวตาม ความต้องการ หรือได้พบเห็นตัวอย่างจากตัวอย่างในสังคม เช่น นักศึกษาที่เคยศึกษาใน กรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัยและสำเร็จการศึกษาไปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ เป็นตัวอย่าง ในด้านดี ดังนั้นจึงส่งผลให้นักเรียนเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่กรุงเทพ การบัญชีวิทยาลัย หรือเพื่อให้เป็นพื้นฐานเพื่อเข้ารับการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีตาม สถาบันการศึกษาในสาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ หรือโดยมีเหตุจากแรงจูงใจที่มีความแตกต่างกัน ของพื้นฐานทางครอบครัว เช่น ต้องการแสวงหาความรู้เพื่อใช้ประกอบอาชีพ องค์กรมี ความก้าวหน้าในการศึกษา เพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม หรือเพื่อยกฐานะตนเองให้มีระดับสูง ขึ้น ประกอบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 ได้ กำหนดให้คนไทยทุกคนมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน เป็นการพัฒนา ความรู้อย่างเต็มศักยภาพโดยมีความต่อเนื่องตลอดชีวิต

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษา วิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย เนื่องจาก แรงจูงใจเป็นตัวชี้ที่สำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาค้นคว้าดังกล่าว ยังไม่มีเอกสารหลักฐานยืนยัน จากผลการศึกษากการวิจัยในครั้งนี้นำไปเป็นข้อมูลการวางแผนการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมด้านการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับนโยบายของกรมอาชีวศึกษาและตรงกับความต้องการของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษา ในครั้งนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ใน 5 ด้านคือด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของ สถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัยใน 5 ด้าน คือ ด้านคือด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการศึกษา การแนะแนว และปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมแก่ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขและจัดบริการด้านต่างๆ ในกระบวนการเรียนการสอนของนักเรียนระดับ ปวช. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น รวมถึงการดำเนินงาน ด้านการศึกษาให้สอดคล้องกับสิ่งที่เป็แรงจูงใจในการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียนกรุงเทพการ บัญชีวิทยาลัย จำนวน 1,550 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียน กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย จำนวน 320 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตาราง YAMANE ระดับความเชื่อมั่น .05 และใช้เป็น Quota Sampling

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับ ปวช.1 จำแนกเป็น

2.1.1 เพศ ซึ่งแบ่งเป็น

2.1.1.1 ชาย

2.1.1.2 หญิง

2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น

2.1.2.1 1.00-1.99

2.1.2.2 2.00-2.99

2.1.2.3 3.00-4.00

2.1.3 อาชีพผู้ปกครอง

2.1.3.1 รับราชการ /รัฐวิสาหกิจ

2.1.3.2 พนักงานบริษัทเอกชน

2.1.3.3 ประกอบอาชีพส่วนตัว

2.1.4 รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน

2.1.4.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

2.1.4.2 10,001-20,000 บาท

2.1.4.3 20,001-30,000 บาท

2.1.4.4 30,001 บาทขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว

2.2.2 ด้านลักษณะสถาบัน

2.2.3 ด้านลักษณะสังคม

2.2.4 ด้านการประกอบอาชีพ

2.2.5 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 หมายถึงสิ่งที่ เป็นเหตุชักนำหรือแนวโน้มให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความพอใจที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง ต้องการหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงและให้มีประสบการณ์ในกาพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา สร้างความเชื่อมั่นให้ตนเอง เพิ่มความรู้และประสบการณ์ทางธุรกิจ หลักสูตรที่เปิดสอดคล้องกับความสามารถของตนเอง จบแล้วหางานทำได้ง่าย

1.2 ด้านลักษณะของสถาบัน หมายถึง การยอมรับในความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยมีการเรียนการสอนที่ทันสมัย พัฒนาด้านเทคโนโลยี สถานที่ตั้งอยู่กลางใจเมือง ค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่แพงเท่าที่บางคนคิด เป็นสถาบันเก่าแก่ เปิดสอนด้านวิชาชีพหลายสาขา มีหลายรอบการเรียน เป็นสถาบันที่ให้ ความสนใจด้านความประพฤติของนักเรียน การเดินทางสะดวกมีรถ ขสมก. หลายสายแล่นผ่าน สอนโดยอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้

1.3 ด้านลักษณะของสังคม หมายถึง การเป็นที่ยอมรับทางสังคมในวงการการศึกษา

และประชาชนโดยทั่วไป ต้องการเป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียง ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์พัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า สร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวเป็นที่ยอมรับในธุรกิจเอกชน

1.4 ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง การที่นักเรียนสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปใช้ในการประกอบอาชีพที่มีเกียรติ ศักดิ์ศรี พร้อมทั้งสามารถหารายได้หลังจากจบการศึกษาแล้ว สามารถประกอบอาชีพอิสระนำความรู้ไปพัฒนาธุรกิจของครอบครัว หารายได้พิเศษได้ และเลือกงานได้เหมาะสมกับตน

1.5 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้ที่มีอิทธิพลในการชักจูงให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อมในกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง เพื่อน ญาติมิตร รุ่นพี่ที่กำลังศึกษาอยู่ รุ่นพี่ที่จบการศึกษาไปแล้ว อาจารย์แนะแนวในโรงเรียนเดิม อาจารย์แนะแนวของโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย และ บุคคลที่จบจากสถาบันนี้

2. นักเรียน คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547

3. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนสายอาชีวศึกษา ซึ่งรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) เข้ามาศึกษามีระยะเวลาศึกษา 3 ปี

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับ ม.3 แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

5.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.00-1.99

5.2 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.99

5.3 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00-4.00

5. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้อุปการะ ออกค่าเล่าเรียนให้นักเรียนในระหว่างที่นักเรียนกำลังศึกษา

6. อาชีพผู้ปกครอง หมายถึง การทำงานของบิดา มารดา หรือผู้อุปการะ ออกค่าเล่าเรียนให้นักเรียนในระหว่างที่นักเรียนกำลังศึกษา โดยแบ่งเป็น

6.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ผู้ทำงานในระบบราชการโดยเป็นข้าราชการ หรือเป็นลูกจ้างประจำในสังกัดของรัฐบาล พนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ปกครองที่อยู่ในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ เป็นพนักงานหรือทำงานเป็นลูกจ้างประจำหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

6.2 พนักงานบริษัท ได้แก่ ลูกจ้างในหน่วยงานเอกชน บริษัท และห้างร้าน

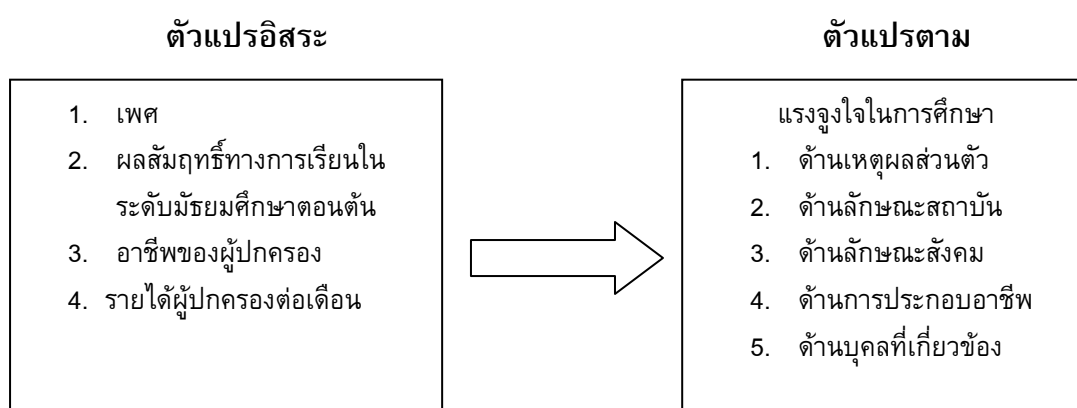
6.3 ประกอบอาชีพส่วนตัว เช่น ผู้ที่ประกอบกิจการค้าของตนเอง

6.4 อื่นๆ ได้แก่ ผู้ปกครองที่ทำงานนอกเหนือจากราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท และ ผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว

7. รายได้ผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของบิดา มารดา รวมกันต่อเดือน (หรืออาจจะเป็น รายได้ของหัวหน้าครอบครัวที่มีรายได้เพียงผู้เดียวก็ได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย มีกรอบแนวคิดดังนี้

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยรวมและรายด้านต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยรวมและรายด้านต่างกัน
3. นักเรียนที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยรวมและรายด้านต่างกัน
4. นักเรียนที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยรวมและรายด้านต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ดังนี้

1. การศึกษาในโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545
3. ความหมายของแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
5. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
6. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าเรียน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การศึกษาในโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย

BANGKOK BUSINESS COLLEGE

อาจารย์เล็ก บุรณะสมบัติ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีขึ้นเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2484 ตระหนักดีว่าทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศเพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจในอนาคตโดยเฉพาะด้านพาณิชยกรรม และด้วยเหตุนี้จึงได้เปิดสอนวิชาการบัญชีขึ้น โดยเริ่มต้นจากโรงเรียนเล็กๆที่ต้องเช่าสถานที่เรียนจาก Y.M.C.A. สะพานดำ การเรียนการสอนในสถาบันแห่งนี้เป็นที่นิยม รับในแวดวงการศึกษามากขึ้นตามลำดับ จนต้องขยายที่เรียนจาก Y.M.C.A.ไปเช่าอาคาร 3 ชั้นหน้าเมรุปทุมวันวัดสระเกศ ตอนนีใช้ชื่อโรงเรียนว่า B.I.B. หรือ “THE BANGKOK INSTITUTE OF BOOK-KEEPERS” ต่อจากนั้นก็ได้ย้ายไปบริเวณสี่กั๊กพระยาศรี จนในปีพุทธศักราช 2493 ได้ย้ายไปวังบูรพาภิรมย์ และใช้ชื่อโรงเรียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “THE BANGKOK INSTITUTE OF ACCOUNTANTS” หรือ B.I.A.

หลักสูตรการเรียนการสอนของ โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัยในสมัยนั้นเป็นหลักสูตรของทางโรงเรียนเอง ซึ่งเรียกว่าหลักสูตร COMMERCE

อาจารย์เล็ก บุรณะสมบัติ เชื่อมั่นว่าจะต้องจัดการศึกษาให้ได้คุณภาพเท่ากันที่จะชนะทุกสิ่งทุกอย่างได้ ดังคติพจน์ภาษกรีกว่า “QUALITAS VINCIT” ซึ่งหมายถึง “ผู้ที่เรียนสำเร็จได้นั้นจะต้องมีความมานะอดทนและต้องฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆมากมายตั้งเรือพาณิชย์ที่ต้องฟันฝ่าคลื่นลมมรสุม และพายุภัยเพื่อเดินทางไปสู่ฟากฝั่งใหม่อันเป็นจุดหมายปลายทาง”

ด้วยแนวคิดดังกล่าว อาจารย์เล็ก บุรณะสมบัติ ได้พยายามปลูกฝังให้นักศึกษาทุกคน มีจิตสำนึก มีความมุ่งมั่น ในอันที่จะขยันหมั่นเพียร อดทนและไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ นักศึกษา ที่จบจากโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย จะต้องผ่านการสอบโดยใช้ข้อสอบที่ส่งมาจาก THE INSTITUTE OF BOOK-KEEPERS, LONDON, THE FACULTY OF SECRETARIES ซึ่งเป็นหลักสูตรที่อาจารย์เล็ก บุรณะสมบัติ สอนอยู่ ในการสอบดังกล่าว นักศึกษาของสถาบัน เคยสอบได้ที่ 1 ของโลก และได้ A.W.G. MAYNE PRIZE นับเป็นสิ่งที่สถาบันภาคภูมิใจมากที่สุด

กิจการของโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัยเจริญรุ่งเรืองขึ้นเป็นลำดับ มีผู้สนใจมา เรียนมาก ท่านอาจารย์เล็กจึงคิดที่จะขยายโรงเรียนให้ใหญ่โตขึ้น จึงได้มาซื้อที่ดินและสร้าง อาคารเรียน ณ เลขที่ 588 ถนนเพชรบุรี และเปิดรับนักศึกษาในปีพุทธศักราช 2507 เป็นต้นมา ต่อมาในปีพุทธศักราช 2514 ได้ขยายหลักสูตร COMMERCE และยังได้เปิด หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพขึ้น และใช้ชื่อโรงเรียนเป็นภาษาอังกฤษ “BANGKOK BUSINESS COLLEGE” โดยใช้อักษรย่อ B.B.C.

ในปีพุทธศักราช 2525 เป็นปีที่กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัยเปิดหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.)

จากอดีตถึงปัจจุบัน รวมเวลากว่า 50 ปี กิจการของโรงเรียนเจริญก้าวหน้ามาเป็น ลำดับ กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัยได้โดดเด่นอยู่ในระดับแนวหน้าของวงการโรงเรียน อาชีวศึกษาภายในประเทศด้วยกัน เพราะได้สร้างสรรค์สิ่งที่ดีให้กับสังคม โดยสร้างทรัพยากร บุคคลที่มีคุณภาพให้กับองค์กรต่างๆเป็นจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือ หน่วยงานของเอกชนจนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ดังจะเห็นได้จากการได้รับคัดเลือกเป็นโรงเรียน ดีเด่นประจำปีการศึกษา 2527 และ 2531 และได้รับคัดเลือกเป็นสถานศึกษาเพื่อรับรางวัล พระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2536 อีกด้วย

ปัจจุบันโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัยดำเนินการสอนตามหลักสูตรของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้การบริหารงานของ อาจารย์พิเศษ บุรณะ สมบัติ ผู้อำนวยการ ซึ่งให้ปรัชญาการศึกษาไว้ว่า “จะจัดการศึกษาแก่ผู้พึงประสงค์จะศึกษา เท่านั้น” ได้สืบทอดเจตนารมณ์และความมุ่งมั่นของผู้ก่อตั้งสถาบันการศึกษาแห่งนี้ และได้ จัดระบบการศึกษาให้ทันสมัยตรงตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการยิ่งไปกว่านั้น ยังได้ขอ เปิดหลักสูตรพิเศษเพิ่มขึ้นอีก 2 หลักสูตร คือ โรงเรียนคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ตลอดจน เสริมสร้างระเบียบ วินัย เพื่อให้เยาวชนของชาติ สามารถดำเนินวิถีชีวิตอย่างมีคุณภาพเป็น ประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติต่อไป นอกจากนี้ยังได้พยายามปรับปรุงสถานศึกษา ตลอดจนสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนโดยติดตั้งเครื่องปรับอากาศทุก ห้องเรียน และได้ขยายกิจการโดยการก่อสร้างอาคาร 50 ปี “อาคารเล็ก บุรณะสมบัติ” เป็น

อาคาร 7 ชั้น ซึ่งมีบันไดเลื่อนและลิฟต์ไว้บริการทั้งนี้เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ท่าน อาจารย์เล็ก บุรณะสมบัติ ผู้ก่อตั้งสถาบัน

กรุงเทพมหานครบัณฑิตวิทยาลัย ตระหนักดีว่าทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศอุตสาหกรรม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 จึงได้พัฒนาการเรียนการสอนโดยนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการสอน โดยให้นักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 ถึง ปวส.2 ทุกสาขาวิชาได้ใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน ซึ่งจะทราบผลทันทีหลังจากสอบเสร็จ จากการที่กรุงเทพมหานครบัณฑิตวิทยาลัย มีประสบการณ์ในการสอนคอมพิวเตอร์ ธุรกิจมากกว่า 15 ปี และประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง ซึ่งจะเห็นได้จากความต้องการของตลาดแรงงานที่มีต่อนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจจาก กรุงเทพมหานครบัณฑิตวิทยาลัยสูงมาก จนโรงเรียนไม่สามารถผลิตนักศึกษาให้เพียงพอกับความต้องการของตลาดแรงงานได้ โรงเรียนจึงเปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกสาขาวิชาได้ใช้คอมพิวเตอร์คนละ 1 เครื่อง ในการเรียนการสอนและการสอบ เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ในการประกอบอาชีพตามสถานประกอบการต่างๆ ในปัจจุบันโรงเรียนติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีคุณภาพสูงให้นักศึกษาใช้จำนวน 2,800 เครื่อง

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

หลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังจบมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพและเจตคติที่เหมาะสมสามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและประกอบอาชีพอิสระสอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน ถ่ายโอนผลการเรียนสะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้
3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ นำไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจ และเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับอาชีพนั้นๆ
6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้มีความสามารถ ประสบการณ์ทางธุรกิจ และความรู้ในการประกอบอาชีพ การบัญชี การขาย การเลขานุการ คอมพิวเตอร์ บริการสถานธุรกิจพยาบาล บริการธุรกิจ โรงแรม ทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้มีความสามารถ ประสบการณ์และความรู้ในการประกอบอาชีพส่วนตัวและกลุ่มวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้มีโอกาสเลือกงานอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถ เจตคติ และความรู้ของตนเอง
4. เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เจตคติ กิจนิสัยการทำงานที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างงานและพัฒนางานอาชีพธุรกิจและอาชีพส่วนตัวได้เสมอ
5. เพื่อเสริมสร้างบุคลิกที่ดี มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ทั้งกายและจิตใจ

6. ให้เกิดความเข้าใจในปัญหา เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยการ

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 สาขาวิชาพาณิชยการต้องศึกษารายวิชาต่างๆ ไม่น้อยกว่า 114 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	30 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	69 หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	(16 หน่วยกิต)
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	(17 หน่วยกิต)
2.3 วิชาชีพเลือก	(ไม่น้อยกว่า 32 หน่วยกิต)
2.4 ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	15 หน่วยกิต
4. กิจกรรม (2 คาบ)	-
รวมไม่น้อยกว่า	114 หน่วยกิต

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

3. ความหมายของแรงจูงใจ

กิลฟอร์ด และเกรย์ (Guilford and Gray. 1970: 12) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งเร้าที่นำช่องทางและเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์

กู๊ด (Good.1973 : 375) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง กระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ

เอนกกุล กรี่แสง (2526: 35) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึงการกระตุ้น ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมและการควบคุมพฤติกรรม ซึ่งทำให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างเดียวกันไม่เหมือนกัน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 18) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพล เป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

อารี พันธุ์มณี (2542 : 179) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2544 : 156) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง

สิ่งโน้มน้าวหรือสิ่งชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำ หรือ ปฏิบัติการ

สรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัย หรือสิ่งที่เป็นเหตุชักนำหรือโน้มน้าวให้บุคคล ตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของคน

4. ประเภทของแรงจูงใจ

ปรูม นิคมานนท์ (2518 : 39-42) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจด้านร่างกาย (Physical motives) เป็นแรงจูงใจที่ติดตัวมาแต่กำเนิด และมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตอันเกิดจากความเปลี่ยนแปลงภายใน เพื่อรักษาภาวะปกติของร่างกาย ซึ่งเกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอก ความต้องการภายในเนื้อเยื่อ และอิทธิพลของสารฮอร์โมนในเม็ดเลือด แรงจูงใจด้านร่างกายที่สำคัญได้แก่ แรงขับจากความหิว แรงขับจากการกระหายน้ำ แรงขับเพื่อหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด แรงขับที่เกิดจากความต้องการทางเพศและแรงขับในการเป็นแม่

2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned general motives) เป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้เกิดจากการเรียนรู้และไม่ได้เกิดจากความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย แต่เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากความอยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากเห็น การเคลื่อนไหวหรือทำกิจกรรม ต้องการสำรวจสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ ความต้องการเคลื่อนไหวและทำกิจกรรมต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการที่จะควบคุมหรือจัดกระทำกับสิ่งต่าง ๆ ความต้องการได้รับการตอบสนองจากประสาทสัมผัสต่าง ๆ

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ เกิดขึ้นเพราะการที่บุคคลได้เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เนื่องจากคนเป็นสัตว์สังคม ดังนั้น พฤติกรรมส่วนใหญ่ จึงได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม เช่น ตัวบุคคล สถาบันต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อถือ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา เป็นต้น แรงจูงใจทางสังคมที่สำคัญ ได้แก่ ความต้องการให้สังคมยอมรับ ความต้องการตำแหน่งและฐานะทางสังคม เป็นต้น

กันตยา เพิ่มผล (2541 : 58) ได้แบ่งแรงจูงใจทางจิตวิทยาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motivation) คือ ความต้องการของบุคคลที่จะมีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นๆ เพื่อนร่วมงาน คำนึงถึงการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน และรักษาหน้าที่ซึ่งกันและกัน มากกว่าการคำนึงถึงการทำงานโดยตรง บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธนี้

จะประสบความสำเร็จในการทำงานได้ก็ต้องได้รับการสนับสนุนจากพวกพ้อง

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motivation) บุคคลที่มีแรงจูงใจประเภทนี้จะใช้อำนาจเผด็จการต่อผู้อื่น มีความต้องการอย่างรุนแรงที่จะมีอำนาจเหนือและต้องการใช้อำนาจในการควบคุม

4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) บุคคลที่มีแรงจูงใจประเภทนี้เป็นคนมีเหตุผล มีภาวะในการเสี่ยงในระดับที่เป็นไปได้ รู้จักใช้วิจรรย์ญาณอย่างรอบคอบและทำงานเพื่อผลงานที่แท้จริง

เอนกกุล กรี่แสง (2526 : 33-39) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว การกระหาย การพักผ่อน การขับถ่าย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในภายหลัง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้

นักจิตวิทยาบางคนแบ่งความต้องการทางสังคมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ความต้องการเข้าร่วมพวก เช่น ต้องการความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ ต้องการการยกย่องนับถือจากคนในสังคม ต้องการให้ผู้อื่นรับเป็นสมัครพรรคพวก เป็นต้น ความต้องการทางสังคมอีกประการหนึ่ง คือ ความต้องการที่เกี่ยวกับฐานะ ได้แก่ ความต้องการมีอำนาจ ความเด่น ความมีชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นต้น

3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงจูงใจที่พัฒนาขึ้นในตัวคน ซึ่งจะแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลมีรากฐานมาจากความต้องการทางร่างกาย และความต้องการทางสังคมประกอบกัน แต่ความรุนแรงจะมากน้อยต่างกัน เช่น ในเรื่องความต้องการสะสมสิ่งของต่างๆ เป็นต้น แรงจูงใจส่วนบุคคลที่สำคัญและเห็นได้ชัด คือ การติดยา หากไม่ได้เสพแล้วจะเกิดอาการผิดปกติกับร่างกาย สำหรับยาที่ติดยาอย่างรุนแรงอาจถึงกับฆ่าตัวตายหรือก่ออาชญากรรม และอีกประการหนึ่งคือ ระดับความมุ่งมั่น หมายถึง ขอบเขตของความมุ่งมั่นที่กำหนดไว้ ซึ่งแต่ละคนจะตั้งระดับความมุ่งมั่นไว้ไม่เหมือนกันและจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

สรุปได้ว่า แรงจูงใจบุคคลสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายลักษณะ ถ้าแบ่งตามที่มาก็สามารถแบ่งได้เป็นแรงจูงใจทางร่างกายและแรงจูงใจทางสังคม แรงจูงใจทางร่างกายจะมีสูงมากในวัยเด็กตอนต้นและผู้ใหญ่ตอนปลาย ส่วนแรงจูงใจด้านสังคมก็จะเกิดหลังจากการเรียนรู้ในสังคมเป็นความต้องการจากการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการได้รับการยกย่อง เกียรติยศชื่อเสียง ตลอดจนด้านความสำเร็จในชีวิต แรงจูงใจสามารถแบ่งตามเหตุผลของการแสดงออกของพฤติกรรม โดยแบ่งออกเป็นแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจภายในมีคุณค่ากว่าแรงจูงใจภายนอก แต่แรงจูงใจภายในปลูกฝังให้เกิดการเรียนรู้ได้ยากกว่า ดังนั้นในการใช้แรงจูงใจกับการเรียนนั้น จะใช้แรงจูงใจภายนอกเสียก่อนแล้วจึงสร้างแรงจูงใจภายในทีหลัง

5. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

สำหรับ โนลส์ (สวณัน วัฒนวงศ์. 2538 : 91 ; อ้างอิงจาก Knowles. 1970) นักการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แยกออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physical Needs) เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย ส่วนมากมนุษย์เรามีความต้องการทางด้านนี้เพื่อความคงอยู่ของร่างกายในทางการศึกษาผู้ใหญ่ คือความต้องการแลเห็น ได้ยินเสียง ความสุขสบาย การพักผ่อน หมายความว่า ถ้าหากตัวหนังสือเล็กเกินไป เสียงพูดเบาเกินไป เก้าอี้แข็งไป สิ่งเหล่านี้อาจจะทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จได้

2. ความต้องการในการเจริญงอกงาม (Growth Needs) นักจิตวิทยาส่วนมากเห็นตรงกันว่า ความต้องการด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะพาไปสู่ส่วนอื่น ๆ ของความต้องการ ซึ่งก็ตรงกับความต้องการกระทำตามความสามารถ (Self-actualization) ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง ผู้ใหญ่ที่มองไม่เห็นอนาคตของตัวเองนั้นเป็นบุคคลที่น่าสงสารมาก จากการศึกษาพบว่าคนที่เกษียณอายุแล้วสามารถทำงานให้เป็นประโยชน์ได้ จะมีการปรับตัวได้ดีกว่าคนที่ไม่สามารถ

ทำงานทำหรือทำตนให้เป็นประโยชน์

3. ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย (The Need for Security) เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้ว สัตว์โลกมีสัญชาตญาณสำหรับการป้องกันตัวเอง ความต้องการด้านความปลอดภัยทางร่างกาย ถ้าหากความต้องการความมั่นคงไม่ได้รับการสนองตอบ จะเกิดอาการทางพฤติกรรม ตามมาด้วย คือเกิดความรู้สึกไม่มั่นคงโดยการถอนตัวออกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย

4. ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ (The Need for New Experience) เมื่อคนแสวงหาความมั่นคง เขาต้องผจญภัย และการเสี่ยง คนเราจึงอาจจะเบื่อหน่ายต่องานประจำที่ซ้ำซาก (Routine) ดังนั้น เมื่อความต้องการด้านนี้เกิดสับสนขึ้น บุคคลจะเกิดความวุ่นวายใจจนเกิดอาการทางพฤติกรรม เหนื่อยอ่อน ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ รวมทั้งแนวความคิดใหม่ ๆ

5. ความต้องการทางด้านความรัก (The Need for Affection) คนทุกคนต้องการได้รับความรัก รวมทั้งการที่ได้รับผลสำเร็จ ซึ่งในบางครั้งก็เป็นสาเหตุมาจากความต้องการด้านนี้อาจจะเรียกได้ว่าเป็นความต้องการทางด้านสังคม คือต้องการมีการร่วมกันแสดงความคิดเห็น ประสิทธิภาพ ความร่าเริง ความเศร้าโศก ถ้าหากความต้องการด้านนี้ไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดอาการ 2 ด้าน คือ การถอนตัวออกจากกลุ่มหรือมีลักษณะก้าวร้าว แสดงอาการเป็นศัตรู

6. ความต้องการได้รับการยอมรับ (The Need for Recognition) มนุษย์ส่วนมากต้องการได้รับความรู้สึกที่ตัวเองมีคุณค่า ได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ในบางด้านของ

เขา ความต้องการทางด้านนี้ทำให้เขามีการรวมกลุ่มทางสังคม เป็นชุมชน สถาบันต่าง ๆ ทำให้เขาสามารถ แสวงหาสถานภาพและความสนใจจากสมาชิกในกลุ่มได้ด้วย

นักการศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งมีความเข้าใจในความต้องการเหล่านี้ จะมีส่วนช่วยให้ผู้ใหญ่ลดปัญหาต่าง ๆ ลงได้อย่างมาก ด้วยการจัดโปรแกรมและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นคงแก่ผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา การเมือง โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมในการก่อให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น รวมทั้งการจัดโอกาสเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันอบอุ่นระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และให้เกิดบรรยากาศความเป็นกันเองมากที่สุด

6. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าเรียน

ณรงค์ เทียนสง (2526: 24) ได้ศึกษาวิจัยถึงเหตุผลการไปเรียนการศึกษาผู้ใหญ่พบว่า เหตุผลของการไปเรียนของผู้ใหญ่นั้น มี 10 ประการ เรียงจากเหตุผลสำคัญที่สุดไปยังเหตุผลที่สำคัญน้อย ดังนี้

1. เพื่อสร้างอนาคตของตนเอง
2. เพื่อยกสถานภาพของชีวิตของตนเองให้สูงขึ้นในอนาคต
3. เพื่อรับความรู้และทักษะใหม่ ๆ
4. เพื่อเรียนและเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพในสถานภาพของครอบครัวดีขึ้น
5. เพื่อต้องการได้รับความรู้ทั่ว ๆ ไป
6. เพื่อให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ
7. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้มีประโยชน์มากขึ้น
8. ต้องการให้เฉลียวฉลาดเหมือนคนอื่น
9. ต้องการเรียนให้สูงขึ้น
10. เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการทำงาน

ปฐม นิคมานนท์ (2528: 321) กล่าวว่าเหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่ง คือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้น หรือคนหนุ่มสาวเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจในการเข้าเรียน จะประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านความรู้ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านอาชีพและเหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ แล้วแต่สถานภาพของตัวเองที่เป็นอยู่

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนต่อ มีผู้ศึกษาดังนี้

สุพจน์ นฤมล (2534 : 62) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาจังหวัดยโสธร และจังหวัดระยอง แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันที่อยู่ในจังหวัดพื้นที่เขตอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสายในการเรียนต่อของนักเรียนต่างกัน

รังรอง สีทองดี (2535 : 253) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาควิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่มีเพศ อายุ สถานภาพ สมรส และอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกันแต่นิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539 : 75) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิต รวม 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านบุคคล ที่เกี่ยวข้อง นิสิตที่มีเพศต่างกันและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีผู้ปกครองอาชีพต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สมพงศ์ จิตจรสอำพัน (2540 : 78) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในด้านลักษณะส่วนตัวและด้านลักษณะของงานเกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อมีดังนี้

มอร์สเตน และสมาร์ท (ชัยวัฒน์ ยืนยาว. 2539 : 30 ; อ้างอิงจาก Morstain and Smart.1974 : 83-89) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาเข้ามาเรียนในสถานศึกษาพบว่า ผู้มีอายุน้อยมีแรงจูงใจในการเข้าเรียน ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นสูง เพศชายมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นสูง และเพศหญิงมา

เรียนเพราะต้องการความรู้

ฮูล (Houle. 1961 : 15-16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา พบว่าผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย หมายถึง มาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะด้านวิชาชีพ
2. มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือต้องการมีเพื่อน หรือเพื่อจัดความเหงา
3. มาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะมีใจรักเรียน ต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด

เมอร์คอต (มงคล ค่อยประเสริฐ. 2539 : 28; อ้างอิงจาก Murdock. 1964 : 2531) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน ผลปรากฏว่า ในการเลือกอาชีพของนักเรียนส่วนมาก ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบที่เป็นความสนใจ ความสามารถของตนเอง ประสบการณ์ต่างๆ ที่ให้นักเรียนส่วนมากตัดสินใจได้ดี ได้แก่ การสนทนากับบุคคลที่ประกอบอาชีพนั้น ๆ และการอ่านหนังสือ

โบเชียร์ (Boshier. 1971 : 3-26) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยสร้างเครื่องมือหรือแบบจัดการเข้าเรียนต่อ (Education Participation Scale หรือ EPS) และนำไปทำการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าว โดยแบ่งแรงจูงใจเป็น 14 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจด้านความต้องการช่วยเหลือสังคม
2. แรงจูงใจด้านการติดต่อทางสังคม
3. แรงจูงใจด้านการเพิ่มพูนความรู้ตามการชี้นำของผู้อื่น
4. แรงจูงใจด้านประเทืองปัญญา
5. แรงจูงใจด้านเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาชีพตามการชี้นำของตนเอง
6. แรงจูงใจด้านการทำตามระเบียบสังคม
7. แรงจูงใจด้านการเตรียมตัวเพื่อการศึกษา
8. แรงจูงใจด้านความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ
9. แรงจูงใจด้านการทดแทนด้านสังคม
10. แรงจูงใจด้านการอยากมีส่วนร่วมในสังคม
11. แรงจูงใจด้านการหลบเลี่ยงรายการโทรทัศน์
12. แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเองและหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย
13. แรงจูงใจด้านการฝึกปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
14. แรงจูงใจด้านการเสริมความรู้ในส่วนที่ขาดอยู่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 ของโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1,550 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สุ่มจากประชากรโดยใช้ตาราง YAMANE ระดับความเชื่อมั่น .05 ประชากรจำนวน 1,550 คน ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 316 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของนักเรียน โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของนักเรียน โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งคำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 4 ระดับ ได้กำหนดคะแนนไว้ดังนี้

แรงจูงใจมากที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน
แรงจูงใจมาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
แรงจูงใจน้อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
แรงจูงใจน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ขอบเขตของค่าคะแนนข้างต้น แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย ขอบเขตตั้งแต่ 1.00 – 1.49	หมายถึง มีระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย ขอบเขตตั้งแต่ 1.50 – 2.49	หมายถึง มีระดับแรงจูงใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย ขอบเขตตั้งแต่ 2.50 – 3.49	หมายถึง มีระดับแรงจูงใจมาก
คะแนนเฉลี่ย ขอบเขตตั้งแต่ 3.50 – 4.00	หมายถึง มีระดับแรงจูงใจมากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อทราบข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 นอกเหนือจากข้อคำถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าเรียน ระดับ ปวช.1 ของนักเรียน โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและความต้องการของมนุษย์ รวมทั้งแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สรรวจสิ่งจูงใจเบื้องต้น ในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยการสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามรวบรวมสาระและเนื้อหาต่างๆที่ได้จากเอกสารงานวิจัยและการสัมภาษณ์ เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักเรียน โดยกำหนดขอบเขต และเนื้อหาให้ครอบคลุมแรงจูงใจที่เป็นจุดมุ่งหมายทั้ง 5 ด้าน

3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับชั้นปวช.1 ใน 5 ด้าน ประกอบด้วยด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และ ด้านด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในด้านภาษา ความถูกต้องในเนื้อหาและความครอบคลุมของเป้าหมายตามความมุ่งหมายของการวิจัย

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความชัดเจนของภาษา

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งแล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำมาทดลองใช้

7. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลอง (Tryout) กับนักเรียนโรงเรียนกรุงเทพ
การบัญชีวิทยาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน และนำไปหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
จำนวน 52 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกต่ำ 4 ข้อ ตัดออกคงเหลือคำถามที่สมบูรณ์ จำนวน 48 ข้อ

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือกไปทดลองหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดย
วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha-Coefficient) โดยใช้สูตรของ Cronbach ได้ค่าความ
เชื่อมั่น ทั้งฉบับ 0.93

9. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ขอลหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลไปยัง
ผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขออนุญาตให้เก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยไปยังผู้อำนวยการโรงเรียน
กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย

2. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือแนะนำตัวไปขอเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เพื่อขอความร่วมมือให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยชี้แจงวิธีตอบแบบสอบถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัยชี้แจงรายละเอียด
เกี่ยวกับการกรอกข้อมูลก่อนลงมือตอบ จากนั้นนำแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

5. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยกระทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS for windows (Statistical Package for the Social Sciences for windows) โดย
ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์จำนวน 320 ฉบับ
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจ ให้คะแนนรายข้อตามเกณฑ์มาตราส่วน
ประมาณค่าที่ ตั้งไว้
3. แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง
ใช้วิธีคำนวณหาค่าความถี่และค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
อาชีพผู้ปกครอง และ รายได้ผู้ปกครอง

4. แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนแบ่งเป็น 5 ด้านคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อคำถาม ให้ เลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

โดยใช้เกณฑ์ประเมินที่พัฒนามาจาก เบสต์ (นิพาพรรณ วิโรทัยสกุล . 2539 : 54 ; อ้างอิงมาจาก Best .1981 : 179-181) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับแรงจูงใจน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับแรงจูงใจมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.00 หมายถึง ระดับแรงจูงใจมากที่สุด

5. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

6. รวบรวมข้อเสนอแนะแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของนักเรียนโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย นำเสนอข้อมูลในรูปของวงกลม

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 คำร้อยละของแบบสอบถามตอนที่ 1 ได้แก่ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบ

สอบถาม

1.2 คะแนนเฉลี่ย (X) ของแบบสอบถามตอนที่ 2 ได้แก่ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของนักเรียน 5 ด้าน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ X แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

X แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของแบบสอบถามตอนที่ 2 ได้แก่ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 40)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Edward. 1960 : 101) จาก

สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
 $\bar{X}_H$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง
 $\bar{X}_L$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
 S_H^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง
 S_L^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ
 N_H แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มสูง
 N_L แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มต่ำ

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า

(-Coefficient) ของครอนบาค โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 98-99)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ค่าของสถิติค่า t (t-test) สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 173)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา
 X_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของประชากรกลุ่มที่ 1
 X_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของประชากรกลุ่มที่ 2
 n_1 แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 n_2 แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 S_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
 df แทน ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวนรวม

3.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ F-test (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 236)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F-distribution
 MS_b แทน ความแปรปรวน (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวน (Mean Square) ภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงใช้ LSD (Least Significant Difference) ตรวจสอบความแตกต่างระหว่างคู่ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 248)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน
ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและ
การแปลผลตามลำดับนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
df	แทน ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ในด้านเหตุผลส่วนตัว
ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
และรวมทุกด้าน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของ
นักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของ
สถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรวมทุกด้าน
จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อาชีพของผู้ปกครอง และ
รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 4 สรุปข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนจากแบบสอบถามปลายเปิด ทั้ง 5 ด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครองต่อเดือน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัยวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครองต่อเดือน

ข้อมูล	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	104	32.5
1.2 หญิง	216	67.5
รวม	320	100.0
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษา		
2.1 1.00 — 1.99	133	41.6
2.2 2.00 — 2.99	174	54.3
2.3 3.00 — 4.00	13	4.1
รวม	320	100
3. อาชีพของผู้ปกครอง		
3.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	73	22.8
3.2 พนักงานบริษัท	55	17.2
3.3 ประกอบอาชีพส่วนตัว	138	43.1
3.4 อื่น ๆ	54	16.9
รวม	320	100
4. รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน		
4.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท	96	30.0
4.2 10,001 — 20,000 บาท	149	46.6
4.3 20,001 — 30,000 บาท	44	13.7
4.4 30,001 บาทขึ้นไป	31	9.7
รวม	320	100.0

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 1 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 216 คน เป็นเพศชาย จำนวน 104 คน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1.00– 1.99 จำนวน 133 คน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 จำนวน 174 คน และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00 จำนวน 13 คน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง เป็นนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 73 คน อาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 55 คน อาชีพส่วนตัว จำนวน 138 คน และอาชีพอื่น ๆ จำนวน 54 คน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 96 คน ผู้มีรายได้ 10,001- 20,000 บาท จำนวน 149 คน ผู้มีรายได้ 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 44 คน และผู้มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 31 คน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัยในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรวมทุกด้าน ดังตาราง 2-7

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน

แรงจูงใจในการศึกษาแต่ละด้าน	X	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.22	0.32	มาก
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	3.19	0.44	มาก
3. ด้านลักษณะสังคม	3.25	0.39	มาก
4. ด้านการประกอบอาชีพ	3.29	0.46	มาก
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.69	0.61	มาก
รวม	3.14	0.33	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ด้านเหตุผลส่วนตัว

แรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านเหตุผลส่วนตัว	X	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
1. สนใจในการเรียนต่อทางสายวิชาชีพ	3.12	0.50	มาก
2. เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง	2.91	0.54	มาก
3. เพื่อให้มีความรู้ทางสายอาชีพที่ทันสมัย	3.18	0.64	มาก
4. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับชั้นสูงต่อไป	3.33	0.57	มาก
5. ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น	3.56	0.57	มากที่สุด
6. ต้องการเรียนตามความสนใจของตนเอง	3.37	0.65	มาก
7. ต้องการสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง	3.16	0.69	มาก
8. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย	3.44	0.58	มาก
9. ต้องการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ทางธุรกิจ	3.25	0.60	มาก
10. หลักสูตรที่เปิดสอนในโรงเรียนกรุงเทพการบัญชี วิทยาลัยตรงกับความต้องการของตนเอง	3.02	0.67	มาก
11. สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนกรุงเทพการบัญชี วิทยาลัยแล้วหางานทำได้ง่ายขึ้น	3.11	0.63	มาก
12. มีความรู้สึภาคภูมิใจและทำให้เป็นบุคคลที่ทันสมัย	3.14	0.61	มาก
รวม	3.22	0.32	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 แสดงว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านเหตุผลส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อที่มีระดับมากที่สุด คือต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้
สูงขึ้น ส่วนแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพข้ออื่นๆ มีแรงจูงใจใน
การศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ด้านลักษณะของสถาบัน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านลักษณะของสถาบัน	X	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
13. กรุงเทพมหานครวิทยาลัยมีความพร้อมในด้านการเรียนการสอนทางด้านระบบคอมพิวเตอร์	3.09	0.73	มาก
14. เป็นสถาบันเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงมาเป็นเวลารวม 66 ปี	3.28	0.65	มาก
15. เป็นสถาบันที่ได้ผลิตศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงทางด้านธุรกิจ	3.19	0.62	มาก
16. เปิดสอนด้านวิชาชีพหลายสาขา เช่น บัญชี การตลาด และคอมพิวเตอร์	3.27	0.72	มาก
17. มีรอบการเรียนให้เลือก อำนวยความสะดวกต่อผู้เรียน	3.22	0.74	มาก
18. เป็นสถาบันที่ให้ความสนใจ สอดส่อง ดูแลความประพฤติของนักเรียนด้วยดีตลอดมา	3.25	0.71	มาก
19. การเดินทางมาศึกษาสะดวกมาก มีรถ ขสมก. หลายสายแล่นผ่าน	3.05	0.82	มาก
20. เป็นสถาบันที่มุ่งผลิตนักเรียนด้านธุรกิจโดยตรง	3.25	0.66	มาก
21. สอนโดยคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ	3.10	0.58	มาก
22. คณาจารย์มีความสามารถสูงในการถ่ายทอดวิชาความรู้	3.14	0.63	มาก
รวม	3.19	0.44	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 แสดงว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านลักษณะของสถาบันโดยรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ด้านลักษณะสังคม

แรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านด้านลักษณะสังคม	X	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
23. ต้องการเป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงในอนาคต	3.16	0.72	มาก
24. ต้องการเป็นคนที่มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับในสังคม	3.48	0.60	มาก
25. การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทำให้เกิด ความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลาย	3.32	0.60	มาก
26. การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทำให้พัฒนา ตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้า	3.41	0.56	มาก
27. นำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม เกิดธุรกิจ แก้ปัญหาความยากจนของประเทศได้	3.26	0.66	มาก
28. เป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	3.12	0.70	มาก
29. ทำให้มีโอกาสพบปะเพื่อนฝูง	3.25	0.67	มาก
30. การศึกษาด้านธุรกิจ สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวซึ่ง เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	3.27	0.58	มาก
31. ผู้ที่สำเร็จจากกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับ ของเอกชน	3.15	0.65	มาก
32. สังคมปัจจุบันให้ความนิยมกับบุคคลที่สำเร็จการศึกษา ทางด้านธุรกิจ	3.23	0.60	มาก
33. เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ เป็น นักธุรกิจในอนาคต	3.15	0.63	มาก
รวม	3.25	0.39	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 แสดงว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านลักษณะสังคมโดยรวมและรายข้อทุกข้อมีอยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ด้านการประกอบอาชีพ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านการประกอบอาชีพ	X	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
34. ความรู้ทางด้านสายวิชาชีพ นำไปสู่การเป็นเจ้าของกิจการได้	3.35	0.64	มาก
35. เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพอิสระมากกว่าสาขาอื่น ๆ	3.28	0.69	มาก
36. มีความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาชีพ สามารถทำงานได้ตรงตามสาขา	3.35	0.61	มาก
37. สามารถนำความรู้ไปพัฒนาธุรกิจของครอบครัวให้เจริญก้าวหน้าได้	3.26	0.55	มาก
38. ประกอบอาชีพอย่างมีความสุขเนื่องจากศึกษาทางด้านที่ชอบ	3.23	0.63	มาก
39. เป็นวิชาชีพที่สามารถหารายได้พิเศษได้หลายทาง	3.26	0.67	มาก
40. ต้องการมีโอกาเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง	3.29	0.66	มาก
รวม	3.29	0.46	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 แสดงว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านด้านการประกอบอาชีพโดยรวม และรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

แรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	X	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
41. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน	2.75	0.89	มาก
42. ได้รับการแนะนำจากรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาอยู่	2.50	0.99	น้อย
43. ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบการศึกษาไปแล้ว	2.43	1.01	น้อย
44. ได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา	3.12	0.84	มาก
45. ได้รับการแนะนำจากญาติพี่น้อง	2.67	0.98	มาก
46. ได้รับการแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในโรงเรียนเดิม	2.45	1.02	น้อย
47. ได้รับข้อมูลจากอาจารย์แนะแนวของโรงเรียนกรุงเทพมหานคร การบัญชีวิทยาลัย	2.82	0.98	มาก
48. ได้เห็นความสำเร็จจากบุคคลที่ใกล้ชิดที่ประกอบอาชีพ ทางธุรกิจ ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากสถาบันนี้	2.74	0.96	มาก
รวม	2.69	0.61	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 แสดงว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่าแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย คือได้รับการแนะนำจากรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาอยู่
ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบการศึกษาไปแล้ว และได้รับการแนะนำจากอาจารย์แนะแนวใน
โรงเรียนเดิม ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรวมทุกด้าน จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครองต่อเดือน ดังแสดงในตาราง 8-17

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ชาย		หญิง		t	P
	X	S.D.	X	S.D.		
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.28	0.29	3.19	0.33	2.35*	.02
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	3.16	0.48	3.20	0.42	-0.80	.43
3. ด้านลักษณะสังคม	3.27	0.39	3.25	0.40	0.57	.57
4. ด้านการประกอบอาชีพ	3.31	0.46	3.28	0.46	0.60	.55
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.69	0.60	2.68	0.61	0.19	.85
รวม	3.16	0.33	3.13	0.33	0.68	.50

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 8 แสดงว่านักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนชายมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านเหตุผลส่วนตัวสูงกว่านักเรียนหญิง ส่วนแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านอื่น ๆ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของ
นักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	0.71	0.36	3.55*	.03
	ภายในกลุ่ม	317	31.87	0.10		
	รวม	319	32.59			
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.55	0.78	4.07*	.02
	ภายในกลุ่ม	317	60.53	0.19		
	รวม	319	62.09			
3. ด้านลักษณะสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.54	0.27	1.76	.18
	ภายในกลุ่ม	317	48.84	0.15		
	รวม	319	49.38			
4. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.19	0.10	0.46	.63
	ภายในกลุ่ม	317	66.34	0.21		
	รวม	319	66.53			
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.09	0.55	1.49	.23
	ภายในกลุ่ม	317	115.84	0.37		
	รวม	319	116.94			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.72	0.36	3.36*	.04
	ภายในกลุ่ม	317	34.00	0.11		
	รวม	319	34.72			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 แสดงว่านักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยรวมด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านลักษณะของสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่จึงใช้วิธี LSD เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ดังแสดงในตาราง 10 - 12

ตาราง 10 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ด้านเหตุผลส่วนตัว

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	X	1.00-1.99	2.00-2.99	3.00-4.00
		3.18	3.26	3.09
1.00-1.99	3.18	-	0.08*	0.09
2.00-2.99	3.26	-	-	0.17
3.00-4.00	3.09	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 แสดงว่าด้านเหตุผลส่วนตัว นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 1.00-1.99 มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2.00-2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ด้านลักษณะของสถาบัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	X	1.00-1.99	2.00-2.99	3.00-4.00
		3.16	3.23	2.88
1.00-1.99	3.16	-	0.07	0.28**
2.00-2.99	3.23	-	-	0.34*
3.00-4.00	2.88	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 11 แสดงว่าด้านลักษณะของสถาบัน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 1.00 – 1.99 มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3.00 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น 2.00 – 2.99 มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3.00 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่ที่เหลือ พบว่ามีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	X	1.00-1.99	2.00-2.99	3.00-4.00
		3.12	3.17	2.94
1.00-1.99	3.12	-	0.05	0.18
2.00-2.99	3.17	-	-	0.23*
3.00-4.00	2.94	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 12 แสดงว่าโดยรวม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2.00-2.99 มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3.00-4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามี
แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของ
นักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	3	0.53	0.18	1.75	.16
	ภายในกลุ่ม	316	32.05	0.10		
	รวม	319	32.58			
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.84	0.61	3.22*	.02
	ภายในกลุ่ม	316	60.25	0.19		
	รวม	319	62.09			
3. ด้านลักษณะสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.19	0.06	0.41	.75
	ภายในกลุ่ม	316	49.19	0.16		
	รวม	319	49.38			
4. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.58	0.53	2.56	.06
	ภายในกลุ่ม	316	64.95	0.21		
	รวม	319	66.53			
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	3	4.61	1.54	4.32**	.01
	ภายในกลุ่ม	316	112.33	0.36		
	รวม	319	116.94			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.94	0.31	2.92*	.03
	ภายในกลุ่ม	316	33.78	0.11		
	รวม	319	34.72			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 13 แสดงว่านักเรียนที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านลักษณะของสถาบันและโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะสังคม และด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่จึงใช้วิธี LSD เป็นค่าสถิติในการทดสอบ
 ดังแสดงในตาราง 14 – 16

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง
 ด้านลักษณะของสถาบัน

อาชีพของผู้ปกครอง	X	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ อาชีพส่วนตัว	อื่น ๆ
		3.08	3.32	3.18	3.20
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.08	-	0.24*	0.10	0.11
พนักงานบริษัทเอกชน	3.32	-	-	0.14*	0.13
ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.18	-	-	-	0.02
อื่น ๆ	3.20	-			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 14 แสดงว่าด้านลักษณะของสถาบัน นักเรียนที่ผู้ปกครอง
 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นรับราชการ/
 รัฐวิสาหกิจ และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีแรงจูงใจสูงกว่า
 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

อาชีพของผู้ปกครอง	X	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ อาชีพส่วนตัว	อื่น ๆ
		2.55	2.80	2.77	2.53
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2.55	-	0.26*	0.23*	0.02*
พนักงานบริษัทเอกชน	2.80	-	-	0.03	0.28*
ประกอบอาชีพส่วนตัว	2.77	-	-	-	0.25*
อื่น ๆ	2.53	-			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 15 แสดงว่าด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักเรียนที่อาชีพของ
ผู้ปกครองเกือบทุกคู่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ยกเว้นนักเรียนที่
ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน กับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพประกอบอาชีพ
ส่วนตัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยรวม

อาชีพของผู้ปกครอง	X	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ อาชีพส่วนตัว	อื่น ๆ
		3.06	3.20	3.17	3.11
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.06	-	0.15*	0.12*	0.05
พนักงานบริษัทเอกชน	3.20	-	-	0.03	0.09
ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.17	-	-	-	0.06
อื่น ๆ	3.11	-			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 16 แสดงว่าโดยรวม นักเรียนที่อาชีพของผู้ปกครองเป็น
พนักงานบริษัทเอกชนมีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่อาชีพของผู้ปกครองรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
นักเรียนที่อาชีพของผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่อาชีพของ
ผู้ปกครองรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่น ๆ
ที่เหลือมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของ
นักเรียน จำแนกตามรายได้ผู้ปกครองต่อเดือน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	3	0.52	0.17	1.72	.16
	ภายในกลุ่ม	316	32.06	0.10		
	รวม	319	32.59			
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.47	0.49	2.56	.06
	ภายในกลุ่ม	316	60.61	0.19		
	รวม	319	62.09			
3. ด้านลักษณะสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.66	0.22	1.42	.24
	ภายในกลุ่ม	316	48.73	0.15		
	รวม	319	49.38			
4. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.30	0.43	2.09	.10
	ภายในกลุ่ม	316	65.23	0.21		
	รวม	319	66.53			
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	3	1.01	0.34	0.92	.43
	ภายในกลุ่ม	316	115.93	0.37		
	รวม	319	116.94			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.58	0.19	1.80	.14
	ภายในกลุ่ม	316	34.13	0.11		
	รวม	319	34.72			

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 17 แสดงว่านักเรียนที่รายได้ผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 สรุปข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนจากแบบสอบถามปลายเปิดทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 ความถี่ของคำตอบเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพของนักเรียนรวม 5 ด้าน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียน	จำนวนความถี่
ด้านเหตุผลส่วนตัว	
1. การเรียนสายอาชีพจบแล้วหางานได้ง่ายกว่าสายสามัญ	42
2. ทำให้มีความรู้ทางด้านธุรกิจมากขึ้นกว่าเดิม	35
3. ควรมีสาขาให้เลือกเรียนมากกว่าเดิม	34
4. อยากให้เพิ่มสาขาการโรงแรม การท่องเที่ยว	31
ด้านลักษณะของสถาบัน	
1. ช่วงเวลาพักน้อยมาก	35
2. อยากให้ปี 1 เรียนปฏิบัติด้านคอมพิวเตอร์	53
3. อยากให้มีรถโรงเรียนรับ-ส่ง	13
4. ควรแก้ไขรอบการเรียน	22
รอบเช้าให้เป็น 8.00-12.00 น. รอบสายให้เป็น 10.00-14.00 น.	
5. ปัจจุบันรอบบ่ายเลิก 16.45 น. เป็นช่วงเวลารถติด นักเรียน ไม่สะดวกในการเดินทาง ถึงบ้านค่ำ	30
ด้านลักษณะสังคม	
1. เมื่อจบแล้วได้ทำธุรกิจที่ตนชอบ ตรงสาขาที่เรียน	32
2. ได้รู้จักเพื่อนฝูงจากหลาย ๆ ครอบครั	41
3. มีโอกาสเป็นนักธุรกิจสร้างชื่อเสียงให้ครอบครัว	38
4. การสอยปัจจุบันควรสอดคล้องกับสังคม	14
5. อยากให้ทางโรงเรียนหางานให้ทำช่วงปิดเทอม	11
ด้านการประกอบอาชีพ	
1. ควรมีนักธุรกิจทั่วไปมาแนะนำเกี่ยวกับธุรกิจต่าง ๆ	19
2. ควรมีศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จด้านธุรกิจมาถ่ายทอดความรู้	32
3. สามารถนำความรู้ที่เรียนไปปรับปรุงธุรกิจที่บ้านได้	21
4. เรียนจบแล้วอยากให้โรงเรียนหางานให้ทำ	12
5. ต้องการให้มีการฝึกงานตามบริษัทห้างร้านต่างๆ	15
6. ต้องการไปดูหน่วยงานที่ปฏิบัติงานด้านธุรกิจทั่ว ๆ ไป	22

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียน	จำนวนความถี่
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	
1. ควรมีการแนะแนวในต้นปีเพื่อจะได้เตรียมตัวในการเลือกสายอาชีพ	53
2. ขณะที่ไปแนะแนวควรมีนักเรียนแต่งเครื่องแบบนักเรียนไปพูดประกอบด้วย	31
3. ควรมีศิษย์เก่าหลาย ๆ กลุ่มอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นนักการบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ ไปร่วมแนะแนวด้วย	43

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 18 แสดงว่านักศึกษาที่มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เพิ่มเติมดังนี้

ด้านเหตุผลส่วนตัว ข้อที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ การเรียนสายอาชีพจบแล้วหางานได้ง่ายกว่าสายสามัญ ส่วนข้อที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ อยากให้เพิ่มสาขาการโรงแรม การท่องเที่ยว

ด้านลักษณะของสถาบัน ข้อที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ อยากให้ปี 1 เรียนปฏิบัติ ด้านคอมพิวเตอร์ส่วนข้อที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ อยากให้มีรถโรงเรียนรับ-ส่ง

ด้านลักษณะสังคม ข้อที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ได้รู้จักเพื่อนฝูงจากหลาย ๆ ครอบครัว ส่วนข้อที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ อยากให้ทางโรงเรียนหางานให้ทำช่วงปิดเทอม

ด้านการประกอบอาชีพ ข้อที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จด้านธุรกิจมาถ่ายทอดความรู้ ส่วนข้อที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ เรียนจบแล้วอยากให้โรงเรียนหางานให้ทำ

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีการแนะแนวในต้นปีเพื่อจะได้เตรียมตัวในการเลือกสายอาชีพ ส่วนข้อที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ ขณะที่ไปแนะแนวควรมีนักเรียนแต่งเครื่องแบบนักเรียนไปพูดประกอบด้วย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ใน 5 ด้านคือด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัยใน 5 ด้าน คือ ด้านคือด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการศึกษา การแนะแนว และปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมแก่ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขและจัดบริการด้านต่างๆ ในกระบวนการเรียนการสอนของนักเรียนระดับปวช. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น รวมถึงการดำเนินงานด้านการศึกษาให้สอดคล้องกับสิ่งที่เป็แรงจูงใจในการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย จำนวน 1,550 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย จำนวน 320 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยรวมและรายด้านต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยรวมและรายด้านต่างกัน
3. นักเรียนที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยรวมและรายด้านต่างกัน
4. นักเรียนที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยรวมและรายด้านต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ประกาศนียบัตร ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 320 ฉบับ นำมา วิเคราะห์ข้อมูลสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่1โรงเรียนกรุงเทพ การบัญชีวิทยาลัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ของนักเรียน โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และ ด้านด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งคำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 9 – 13 สิงหาคม 2547 แล้วนำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ได้แบบสอบถามจำนวน 320 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.16

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยกระทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows (Statistical Package for the Social Sciences) โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง โดยการหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้านและรายข้อ
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนระหว่างกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติค่าที (t-test)
4. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนระหว่างกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ ม.ต้น อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครองต่อเดือน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance)
5. เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD
6. รวบรวมข้อเสนอแนะที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยนำเสนอในรูปความถี่ประกอบความเรียง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยสรุปผลวิจัยดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามนักเรียนตอบแบบสอบถามทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2.00 – 2.99 ผู้ปกครองประกอบ อาชีพส่วนตัว และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนมีรายได้ 10,001 - 20,000 บาท
2. นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

- 2.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านเหตุผลส่วนตัวโดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก
- 2.2 ด้านลักษณะของสถาบัน นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านลักษณะของสถาบัน โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก
- 2.3 ด้านลักษณะสังคม นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านลักษณะสังคม โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก
- 2.4 ด้านการประกอบอาชีพ นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก
- 2.5 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีแรงจูงใจระดับมาก

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ปรากฏผลดังนี้

3.1 นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านอื่น ๆ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยรวม ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านลักษณะของสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบเป็นรายคู่ พบว่าโดยรวม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2.00-2.99 มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3.00-4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านเหตุผลส่วนตัว นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 1.00-1.99 มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2.00-2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มี

นัยสำคัญทางสถิติด้านลักษณะของสถาบัน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 1.00– 1.99 มีแรงจูงใจด้านสูงกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3.00 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2.00 – 2.99 มีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบันสูงกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3.00 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่ที่เหลือ พบว่ามีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 นักเรียนที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านลักษณะของสถาบันและโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะสังคม และด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบเป็นรายคู่ พบว่าโดยรวม นักเรียนที่อาชีพของผู้ปกครองเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่อาชีพของผู้ปกครองรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ นักเรียนที่อาชีพของผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่อาชีพของผู้ปกครองรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่น ๆ ที่เหลือมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน สูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านลักษณะของสถาบัน นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักเรียนที่อาชีพของ ผู้ปกครองเกือบทุกคู่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ยกเว้นนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน กับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพประกอบอาชีพส่วนตัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 นักเรียนที่รายได้ผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. สรุปข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนจากแบบสอบถามปลายเปิด ทั้ง 5 ด้าน ที่มีความถี่สูงได้ผลดังนี้

4.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุด คือ การเรียนสายอาชีพจบแล้วหางานได้ง่ายกว่าสายสามัญ

4.2 ด้านลักษณะของสถาบัน ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุด คืออยากให้เป็นปี 1 เรียนปฏิบัติด้านคอมพิวเตอร์

4.3 ด้านลักษณะสังคม ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุด คือได้รู้จักเพื่อนฝูงจากหลาย ๆ ครอบครั

4.4 ด้านการประกอบอาชีพ ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุด คือควรมีศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จด้านธุรกิจมาถ่ายทอดความรู้

4.5 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุด คือควรมีการแนะแนวในต้นปีเพื่อจะได้เตรียมตัวในการเลือกสายอาชีพ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของนักเรียนโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย สามารถอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

1.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านเหตุผลส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย สอดคล้องกับแนวคิดของเอนกกุล กริแสง (2516 : 33-39) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจส่วนบุคคล คือแรงจูงใจที่พัฒนาขึ้นในตัวตน ซึ่งจะแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน

1.2 ด้านลักษณะของสถาบัน พบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในด้านลักษณะของสถาบันโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัยเป็นสถาบันเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงมานาน มีศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จร่วม 60 กว่าปี ได้สร้างชื่อเสียงและผลงานตามหน่วยงานต่าง ๆ เป็นที่ยอมรับในสังคม และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงศ์ จิตจรสอำพัน (2540 : 78) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้าน

ลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการและด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรง

จูงใจในระดับมาก

1.3 ด้านลักษณะสังคม พบว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในด้านลักษณะสังคมโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาทำให้คนมีคุณค่าเป็นที่ยอมรับในสังคม ทำให้พัฒนาตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้า และการศึกษาด้านธุรกิจสามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวคิดของปฐม นิคมานนท์ (2518 : 39-42) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจทางสังคมเป็นแรงจูงใจที่เกิดการเรียนรู้เกิดขึ้น เพราะบุคคลได้เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม แรงจูงใจทางสังคมที่สำคัญ ได้แก่ ความต้องการให้สังคมยอมรับ ความต้องการตำแหน่งและฐานะทางสังคม

1.4 ด้านลักษณะการประกอบอาชีพ พบว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในด้านลักษณะการประกอบอาชีพ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพอิสระ มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาชีพนำไปสู่การเป็นเจ้าของกิจการ หรือพัฒนาธุรกิจครอบครัวให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปฐม นิคมานนท์ (2518 : 39-42) กล่าวว่าเหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่งคือ เหตุจูงใจในด้านอาชีพเป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาวเข้าเรียน เพราะ จะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้นเลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

1.5 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องพบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา รุ่นพี่ อาจารย์แนะแนว ส่งเสริมให้มาศึกษาทางด้านสายอาชีพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 18-19) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจภายในจะทำให้บุคคลต้องการแสดงพฤติกรรมบางอย่างตามความชอบของตนเอง จึงเป็นไปได้ว่าแรงจูงใจภายในเป็นสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนของนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ ไหวดี (2541 : 89) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาสารคามปีการศึกษา 2540 พบว่าด้านการชักจูงจากบุคคลและสื่อ โดยรวมนิสิตมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของนักเรียน โดยจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครองต่อเดือน

2.1 นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยรวม และรายด้านลักษณะของสถาบัน ด้านลักษณะสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ของนักเรียนชายและ

นักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของรังรอง ศรีทองดี (2535 : บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจของนิสิตปริญญาภาคพิเศษ ที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันมีความเสมอภาคกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงจึงทำให้มีความคิดในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพไม่แตกต่างกัน

2.2 นักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ ม.ต้น ต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยรวม ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านลักษณะของสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงศ์ จิตจรสอำพัน (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2.00 – 2.99 มีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบันสูงกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3.00 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่มาเรียนสายอาชีพส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีสติปัญญาระดับปานกลาง และนักเรียนที่มีสติปัญญาสูงส่วนใหญ่ไปศึกษาต่อในระดับมัธยมปลาย จึงทำให้นักเรียนที่มีสติปัญญาระดับปานกลาง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านลักษณะของสถาบันสูงกว่า นักเรียนที่มีสติปัญญาสูง

2.3นักเรียนที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ด้านลักษณะของสถาบันและโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพจน์ นฤมล (2534 : 62) พบว่านักศึกษาที่

ผู้ปกครองอาชีพต่างกัน มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อต่างกัน เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน สูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเพราะว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีความเข้าใจ

ในเนื้อหา หลักสูตร และความสำคัญในการศึกษาต่อในสายอาชีพมากกว่าผู้ปกครองมีอาชีพเป็นรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จึงเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.4 นักเรียนที่รายได้ผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนที่มีผู้ปกครองรายได้แตกต่างกัน อาจจะประกอบการทำงานทางด้านอาชีพส่วนตัว หรือจบการศึกษาทางด้านวิชาชีพต่าง ๆ หรือมีความรู้เกี่ยวกับการทำงานทางด้านวิชาชีพ ทำให้เห็นว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539 : 70) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการคัดเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 กรุงเทพมหานครวิทยาลัย

1. ด้านเหตุผลส่วนตัว นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น
2. ด้านลักษณะของสถาบัน นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือเป็นสถาบันเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงมาเป็นเวลา รวม 66 ปี
3. ด้านลักษณะสังคม นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือต้องการเป็นคนที่มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับในสังคม
4. ด้านการประกอบอาชีพ นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือความรู้ทางด้านสายวิชาชีพนำไปสู่การเป็นเจ้าของกิจการได้ และ มีความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาชีพ สามารถทำงานได้ตรงตามสาขา
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอว่า โรงเรียนกรุงเทพมหานครวิทยาลัยควรเปิดสอนสาขาให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้ให้นักเรียนได้เลือกเรียนสาขาที่ตนเองชอบมากขึ้น ตามที่ตนถนัด และควรมีการปรับปรุงหลักสูตรตลอดเวลา เพื่อให้เหมาะสมกับระดับและชั้นเรียน และเหมาะสมกับสายอาชีพ ควรเน้นการเรียนแต่ละวิชาเพิ่มในด้านการปฏิบัติ การศึกษาดูงานนอกสถานที่มากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมีสาขาที่จังหวัดตาก สาขาที่จังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้น

โรงเรียนอาจจะคัดเลือกเด็กมาเข้าเรียนได้โดยการทดสอบเพื่อคัดเกรด ซึ่งนักเรียนเหล่านี้จะนำพาชื่อเสียงอันดีงามมาสู่โรงเรียนเป็นทอดๆ สืบต่อไปเป็นการประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้เกิดชื่อเสียงที่ต่อเนื่องไปชั่วกาลนาน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยติดตามผลนักเรียนที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพื่อนำข้อเสนอแนะและข้อมูลต่าง ๆ มาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร และวิธีการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านอื่นๆ เช่นด้านการเรียนเพื่อรู้ด้านการนำความรู้ไปช่วยสังคม ด้านการประกอบอาชีพอิสระ เป็นต้น และควรมีการศึกษาตัวแปรอิสระอื่นๆ เช่น รอบการเรียนรู้
3. ควรมีการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาโรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ**
กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- กันตยา เพิ่มผล. **การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน**. กรุงเทพฯ : ฝ่ายเอกสารและ
ตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- กชจกมล ต่วนเอี่ยม. (2545). **แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการเชตุพน**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :
เทพเนรมิตการพิมพ์. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยวัฒน์ ยืนยาว. (2539). **แรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษา หลักสูตรการศึกษา
นอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับประถมศึกษา วิธีเรียนทางไกล จังหวัด
สมุทรปราการ**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- ดวงเดือน พันธุนาวิน. (2518). **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ทองวรรณ ศิริวรรณ. (2543). **แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตร เศรษฐศาสตร์และ
การจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ลาว**. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- นันทา ศรีสงทรัพย์. (2545). **แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิต
ระดับปริญญาโทของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- ปฐม นิคมานนท์. (2528). **การศึกษาออกโรงเรียน**. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษรการพิมพ์.
- มงคล ค่อยประเสริฐ. (2539). **แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานี**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อุดສຳເນາ.
- รังรอง สีทองดี. (2535). **แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.

- ลัดดา หิรัญญา. (2545). **แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2544). **แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของ นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2540). **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์**. พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2538). **จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2544). **จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- สมชัย เจนจตุรงค์. (2542). **แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สมพงศ์ จิตจรสอำพัน. (2542). **องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสาย วิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. (2539). **สิ่งจูงใจในการเลือกเรียน หลักสูตรบริหารธุรกิจศึกษา ของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร**. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- อารี พันธุ์มณี. (2542). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : บริษัทเลิฟแอนด์เพรส จำกัด.
- เอนกกุล กรี่แสง. (2526). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3 พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.

Boshier, Roger W. (1971). "Motivation Orientations of Adult Education Participants :

A Factor Analytic Exploration of Houle's Typology," ***Adult Education***. 1(21).

Cronbach, Lee Joleph. (1970). ***Essentials of Psychological and Education***. New York : Harper.

Good, Carter V. (1973). ***Dictionary of Education***. New York : McGraw-Hill.

Guilford, John S. And, David E Gray. (1970). ***Motivation and Modern Management***.
London : Harper & Raw publishers.

Houle, Cyril O. (1961). ***The Inquiring Mind***. **Madison**, Wisc., : University of Wisconsin Press.

Maslow, A. H. (1954). ***Motivation and Personality***. New York : Harper & Raw.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ เสวภา มีถาวรกุล
รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชา วิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย
อาจารย์ประจำภาควิชา บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ สิทธิจักร ชูทรัพย์
อาจารย์ประจำภาควิชา บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข

จดหมายเชิญผู้เชี่ยวชาญ
และจดหมายในการแจกแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นปีที่ 1

โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่ให้นักเรียนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ ที่ชักนำให้ตัดสินใจเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและตอบจากความเป็นจริงทุกๆ ด้านเพื่อความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ ม.ต้น

() 1.00-1.99

() 2.00-2.99

() 3.00-4.00

3. อาชีพของผู้ปกครอง

() รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัทเอกชน

() ประกอบอาชีพส่วนตัว

() อื่นๆ

4. รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน

- () ต่ำกว่า 10,000 บาท () 10,001 – 20,000 บาท
 () 20,001 – 30,000 บาท () 30,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1
 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ด้าน แต่ละข้อจะถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ
 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชี
 วิทยาลัย ให้นักเรียนพิจารณาว่า มีข้อคิดเห็นต่อข้อความนั้นมากน้อยเพียงใด แล้วทำ
 เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับของแรงจูงใจซึ่งมี 4 ระดับคือ

ระดับแรงจูงใจมากที่สุด	ให้	4	คะแนน
ระดับแรงจูงใจมาก	ให้	3	คะแนน
ระดับแรงจูงใจน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของ นักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย	ระดับของแรงจูงใจ			
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
<u>ด้านเหตุผลส่วนตัว</u>				
1. สนใจในการเรียนต่อทางสายวิชาชีพ				
2. เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง				
3. เพื่อให้มีความรู้ทางสายอาชีพที่ทันสมัย				
4. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับชั้นสูงต่อไป				
5. ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น				
6. ต้องการเรียนตามความสนใจของตนเอง				
7. ต้องการสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง				
8. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย				
9. ต้องการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ทางธุรกิจ				
10. หลักสูตรที่เปิดสอนในโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ตรงกับความต้องการของตนเอง				
11. สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัยแล้ว หางานทำได้ง่ายขึ้น				
12. มีความรู้สึกภาคภูมิใจและทำให้เป็นบุคคลที่ทันสมัย				
<u>ด้านลักษณะของสถาบัน</u>				
13. กรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัยมีความพร้อมในด้านการเรียนการสอน ทางด้านระบบคอมพิวเตอร์				
14. เป็นสถาบันเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงมาเป็นเวลารวม 66 ปี				
15. เป็นสถาบันที่ได้ผลิตศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงทางด้านธุรกิจ				
16. เปิดสอนด้านวิชาชีพหลายสาขา เช่น บัญชี การตลาด และ คอมพิวเตอร์				
17. มีรอบการเรียนให้เลือก อำนวยความสะดวกต่อผู้เรียน				
18. เป็นสถาบันที่ให้ความสนใจ สอดส่อง ดูแลความประพฤติ				

ของนักเรียนด้วยดีตลอดมา				
19. การเดินทางมาศึกษาสะดวกมาก มีรถ ขสมก. หลายสาย แล่นผ่าน				
20. เป็นสถาบันที่มุ่งผลิตนักเรียนด้านธุรกิจโดยตรง				
แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของ นักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย	ระดับของแรงจูงใจ			
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
21. สอนโดยคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ				
22. คณาจารย์มีความสามารถสูงในการถ่ายทอดวิชาความรู้				
<u>ด้านลักษณะสังคม</u>				
23. ต้องการเป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงในอนาคต				
24. ต้องการเป็นคนที่มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับในสังคม				
25. การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทำให้เกิด ความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลาย				
26. การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทำให้พัฒนา ตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้า				
27. นำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม เกิดธุรกิจแก้ปัญหา ความยากจนของประเทศได้				
28. เป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล				
29. ทำให้มีโอกาพบปะเพื่อนฝูง				
30. การศึกษาด้านธุรกิจ สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวซึ่ง เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน				
31. ผู้ที่สำเร็จจากกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของ ธุรกิจเอกชน				
32. สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับบุคคลที่สำเร็จการศึกษา ทางด้านธุรกิจ				
33. เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ เป็นนักธุรกิจใน อนาคต				

ด้านการประกอบอาชีพ				
34. ความรู้ทางด้านสายวิชาชีพ นำไปสู่การเป็นเจ้าของกิจการได้				
35. เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพอิสระมากกว่าสาขาอื่น ๆ				
36. มีความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาชีพ สามารถทำงานได้ตรงตามสาขา				
แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของ นักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย	ระดับของแรงจูงใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
37. สามารถนำความรู้ไปพัฒนาธุรกิจของครอบครัวให้เจริญก้าวหน้าได้				
38. ประกอบอาชีพอย่างมีความสุขเนื่องจากศึกษาทางด้านที่ชอบ				
39. เป็นวิชาชีพที่สามารถหารายได้พิเศษได้หลายทาง				
40. ต้องการมีโอกาสเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง				
<u>ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง</u>				
41. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน				
42. ได้รับการแนะนำจากรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาอยู่				
43. ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบการศึกษาไปแล้ว				
44. ได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา				
45. ได้รับการแนะนำจากญาติพี่น้อง				
46. ได้รับการแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในโรงเรียนเดิม				
47. ได้รับข้อมูลจากอาจารย์แนะแนวของโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย				
48. ได้เห็นความสำเร็จจากบุคคลที่ใกล้ชิดที่ประกอบอาชีพทางธุรกิจ ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากสถาบันนี้				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักเรียนด้านการศึกษาต่อใน 5 ด้าน

1. ด้านเหตุผลส่วนตัว

ข้อเสนอแนะ _____

2. ด้านลักษณะของสถาบัน

ข้อเสนอแนะ _____

3. ด้านลักษณะสังคม

ข้อเสนอแนะ _____

4. ด้านการประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะ _____

5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะ _____

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นาง ศิวลี ดิลกหัตถการ
วัน เดือน ปี เกิด	27 กันยายน 2493
สถานที่เกิด	จังหวัด ระยอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	615 หมู่บ้านเมืองทอง 2 โครงการ 3 ซอย พัฒนาการ 53 ถนนพัฒนาการ แขวง สวนหลวง เขต สวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์สอนวิชาด้านธุรกิจ ระดับ ปวช. และ ปวส. กรุงเทพมหานครวิทยาลัย
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2545	MINI M.B.A. (การบริหารการตลาดสมัยใหม่) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
พ.ศ. 2518	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2514	มัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนกทั่วไป)
พ.ศ. 2512	กรุงเทพมหานครวิทยาลัย (แผนก Commerce)